

پاسخ به ده پرسش متداول درباره‌ی پروژه‌ی «آلارم-فون» (Alarm Phone)

۱. اگر این پروژه قادر به سازمان‌دهی مستقیم عملیات نجات نیست، چه کار دیگری قادر است انجام دهد؟

«آلارم-فون» به سرنشینان قایق‌های در معرض خطر این امکان را می‌دهد که درخواست نجات خود را [علاوه بر مسئولین گاردهای ساحلی] به گوش دیگران [از جمله فعالین حقوق پناهجویان] برسانند. فعالین این پروژه پس از دریافت پیغام پناهجویان، وضعیت آنان را ثبت کرده و همزمان از طریق بسیج توان خود اجرای به‌موقع عملیات نجات را پی‌گیری می‌کنند. بدین معنا که به هر طریق ممکن می‌کوشند فشارهای لازم را برای شروع مطمئن عملیات نجات ایجاد کنند. علاوه بر این، آن‌ها به همین روش می‌کوشند از بازگرداندن اجباری سرنشینان قایق‌ها جلوگیری کنند.

۲. اگر مسئولین گاردهای ساحلی، با وجود دریافت پیغام اعلام خطر و درخواست کمک، اقدامات لازم برای عملیات نجات را آغاز نکنند، به طور مشخص چه اقدامی از سوی «آلارم-فون» انجام می‌گیرد؟

اگر مسئولین گاردهای ساحلی به طور فوری اقدامی نکنند، از یک‌سو تلاش می‌شود که از طریق اعمال فشارهای سیاسی-رسانه‌ای عملیات نجات انجام گیرد؛ و از سوی دیگر، تلاش می‌گردد با کشتی‌های تجاری‌ای که از مجاروت مکان قایق پناهجویان عبور می‌کنند تماس برقرار شود تا از وضعیت اضطراری پیش‌آمده مطلع گردند و از آنان درخواست کمک شود.

۳. این پروژه بر مبنای چه تجربیاتی بنا شده است و چه ابزارهایی برای پیشبرد خود در اختیار دارد؟

اعضای تیم پروژه توسط دفترچه‌های راهنما آموزش‌های لازم را فرامی‌گیرند. مضمون این دفترچه‌ها برگرفته از تجارب کسانی است که سال‌ها در زمینه‌ی نجات قایق‌های پناهجویی در مدیترانه فعال بوده‌اند و [در موارد متعددی] با سرنشینان قایق‌های در معرض خطر تماس داشته‌اند. اعضای تیم از امکانات اینترنتی و نقشه‌های دقیق آنلاین که به طور حرفه‌ای توسط پروژه‌ی «رصد مدیترانه» (Watch The Med) فراهم می‌شود استفاده می‌کنند. پروژه‌ی «رصد مدیترانه» از سال ۲۰۱۱ موارد تلفات انسانی در دریای مدیترانه و تخلفات دولت‌های مسئول در این زمینه را مستندسازی می‌کند.

۴. این پروژه در چه مناطقی از دریای مدیترانه به طور فعال درگیر است؟

این پروژه هر سه منطقه‌ی خاص مدیترانه را، که پناهجویان از طریق آن‌ها می‌کوشند خود را به کشورهای اتحادیه‌ی اروپا برسانند، به طور فعال تحت پوشش قرار می‌دهد: دریای اژه (بین ترکیه و یونان)؛

مدیترانه‌ی مرکزی (بین لیبی/تونس و ایتالیا)؛ و مدیترانه‌ی غربی (بین مراکش و اسپانیا). با اینکه هر یک از این مناطق سه‌گانه شرایط متفاوتی دارد، اما نقض حقوق بشر در این مناطق به طور مکرر رخ می‌دهد: خواه بروز مواردی از «رها کردن تا مرگ» (left-to-die cases)، و خواه موارد بازگرداندن اجباری قایق‌های حامل پناهجویان.

۵. چه کسانی مسئولیت این پروژه را بر عهده دارند؟ چه کسانی به تلفن‌های شبانه‌روزی پاسخ می‌دهند؟ و منابع مالی این پروژه چگونه تأمین می‌شود؟

پروژه‌ی «آلارم-فون» توسط فعالین داوطلبی اجرا می‌شود که بیشتر آنان سال‌ها در بیرون از مرزهای اروپا در شبکه‌های اکتیویستی مختلفی فعال بوده‌اند. از جمله در فعالیت‌ها و پروژه‌های زیر:

Welcome to Europe, Afrique Europe Interact, Borderline Europe, Noborder Morocco,

Watch The Med.

اعضای تیم «آلارم-فون» در گروه‌های محلی، در کار پژوهشی، و در کارزارهایی در مناطق سه‌گانه‌ی یاد شده فعالیت دارند. برخی از فعالین این پروژه در تونس، پالمو، ملیله/اسپانیا (Melilla)، طنجه/مراکش (Tanger)، کادیز/اسپانیا (Cadiz)، مارسسی، استراسبورگ، لندن، وین، برن، برلین و دیگر شهرها سکونت دارند. برخی از اعضا خود شخصاً در پروسه‌ی عبور از مرزهای دریایی تجربه داشته‌اند. این پروژه از طریق کمک‌های مالی علاقمندان (donations) تأمین مالی می‌شود.

۶. چه کسانی از این پروژه حمایت می‌کنند؟

پروژه‌ی «آلارم-فون» از سوی طیف وسیعی از فعالین جامعه‌ی مدنی در هر دو سوی دریای مدیترانه که فراخوان [بند نخست این متن] ما را امضاء کرده‌اند حمایت می‌شود. در میان آنان از روشنفکران و ژورنالیست‌های صاحب‌نام، تا نجات‌یافتگان کشتی‌های غرق‌شده و یا خانواده‌ها و بستگان کسانی که حین عبور از مدیترانه به سوی اروپا ناپدید شده‌اند حضور دارند. لین پروژه همچنین از سوی سازمان‌های خودبنیاد مهاجران، که خود چنین مرزهای مرگباری را تجربه کرده‌اند، و نیز از سوی شهروندان برآشفته‌ای (outraged) که وضعیت حاضر را تحمل‌ناپذیر می‌دانند مورد تأیید و پشتیبانی قرار گرفته است.

۷. چه کسانی شماره‌ی تماس «آلارم-فون» (تلفن اعلام خطر) را منتشر می‌سازند و چگونه؟

شماره تلفن «آلارم-فون» اساساً از طریق تماس‌های مستقیم با جمعیت‌های آوارگان و مهاجرین (پناهجویان بالقوه) در کشورهای اصلی ترانزیت پناهجویان (کشورهای شمال آفریقا و ترکیه) منتشر می‌گردد. به زودی برگه‌هایی برای اطلاع‌رسانی درباره‌ی خطرات عبور از دریای مدیترانه در میان آنان توزیع خواهند شد. در این برگه‌ها در کنار بیان شیوه‌هایی برای کاهش این خطرات، شماره تلفن «آلارم-فون» نیز ذکر می‌گردد.

۱. اسامی افراد و نهادهای امضاء کننده را می‌توانید در [این صفحه](#) ملاحظه نمایید.

۸. رابطه‌ی «آلارم-فون» با مراکز گارد ساحلی و مقامات مسئول در این حوزه چگونه است؟ این پروژه بر نجات سرنشینان قایق‌ها و دفاع از حقوق آن‌ها و محافظت از آنان تمرکز دارد. از لین منظر، همکاری با گاردهای ساحلی هم مورد توجه ما قرار دارد. در تاریخ دهم اکتبر ۲۰۱۴ (یعنی زمان گشایش رسمی این پروژه) آن‌ها از راه‌اندازی این پروژه مطلع خواهند شد. انتقاد به سیاست‌های مرزی مرگبار موجود، پیش از هر چیز و بیش از همه متوجه بازیگران سیاسی و مقامات مسئول اتحادیه‌ی اروپاست.

۹. این پروژه با افراد موسوم به «قاچاق‌چیان انسان» چه ارتباطی دارد؟ پدیده‌ی قاچاق انسان [در مدیترانه] تنها به این خاطر و تا جایی وجود دارد که این رژیم مرزی [مرگبار] برقرار است. سیاست‌های برآمده از این رژیم مانع از آن می‌شوند که پناهجویان و مهاجران به طور قانونی وارد کشورهای اروپایی شوند؛ و در عوض آن‌ها را مجبور می‌سازند تا به شیوه‌های مخفی، پرهزینه و خطرناک روی بیاورند.

۱۰. این پروژه چه اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدتی را دنبال می‌کند؟ این پروژه در کوتاه‌مدت، بر مأموریت‌های نجات سرنشینان قایق‌های پناهجویی و جلوگیری از نقض حقوق انسانی آنان تمرکز دارد. مرگ مهاجرین و پناهجویان در دریای مدیترانه می‌توانست پدیده‌ای مربوط به گذشته باشد، اگر رژیم‌های [سخت‌گیرانه‌ی] مرزی و معضل صدور ویزا از میان برداشته می‌شد. بر این اساس، پروژه‌ی «آلارم-فون» [در بلندمدت] این هدف را دنبال می‌کند که در [منطقه‌ی] مدیترانه فضایی از همبستگی متقابل، با مرزهایی گشوده به روی همه‌ی مردم ایجاد کند.

* * *